

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

6 december 2001

ONTWERP VAN PROGRAMMAWET

AMENDEMENTEN

voorgesteld na de indiening van het verslag

Nr. 76 VAN DE HEREN **VANPOUCKE, TANT EN EERDEKENS**

Art. 109bis (nieuw)

Een artikel 109bis invoegen, luidende:

In artikel 40, laatste lid, van dezelfde wet tussen de woorden «het verschil» en de woorden «gedragen door» de woorden «dat voortspruit uit het eigen beleid van de zone» invoegen.

VERANTWOORDING

Aangepast zou de tekst van de laatste paragraaf van dit artikel dus luiden als volgt: «Wanneer de meergemeentezone niet over voldoende middelen beschikt om de uitgaven te dekken die voortkomen uit de vervulling van haar opdracht, dan wordt het verschil dat voortspruit uit het eigen beleid van de zone gedragen door de gemeenten die er deel van uitmaken.».

Voorgaande documenten :

Doc 50 **1503/ (2001/2002) :**

001 : Wetsontwerp.

002 tot 009 : Amendementen.

010 tot 013 : Verslagen.

014 : Tekst aangenomen door de commissie.

015 : Verslag.

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

6 décembre 2001

PROJET DE LOI-PROGRAMME

AMENDEMENTS

présentés après le dépôt du rapport

N° 76 DE MM. **VANPOUCKE, TANT ET EERDEKENS**

Art. 109bis (nouveau)

Insérer un article 109bis, libellé comme suit:

Dans l'article 40, dernier alinéa, de la même loi, les mots «résultant de sa propre gestion de la zone» sont insérés entre les mots «la différence» et les mots «est couverte».

JUSTIFICATION

Une fois modifié, le texte du dernier alinéa de cet article devrait dès lors s'énoncer comme suit : «Lorsque la zone pluricommunale ne dispose pas de ressources suffisantes pour couvrir les dépenses résultant de l'accomplissement de sa mission, la différence résultant de sa propre gestion de la zone est couverte par les communes qui en font partie».

Documents précédents :

Doc 50 **1503/ (2001/2002) :**

001 : Projet de loi.

002 à 009 : Amendements.

010 à 013 : Rapports.

014 : Texte adopté par la commission.

015 : Rapport.

Met deze toepassing aan artikel 40, laatste lid, willen wij tegemoetkomen aan de wil van de wetgever. In de memorie van toelichting bij de wet van 7 december 1998 (Zittijd 97/98 – *Stuk Kamer* 1676/1 – p. 28) staat immers uitdrukkelijk vermeld dat elke gemeenteraad de dotatie goedkeurt die aan de politiezone moet worden overgemaakt. Tevens wordt de mogelijkheid gecreëerd om deze dotatie op eigen initiatief te verhogen indien zij aan het lokale politiekorps een bijkomende opdracht wil toevertrouwen of in het gemeentelijk veiligheidsbeleid bijkomende doelstellingen wil realiseren waarvoor het lokale politiekorps moet worden ingeschakeld (deze bijkomende opdrachten en doelstellingen dienen vooraf in het zonale veiligheidsplan te worden opgenomen).

Anderzijds kan het niet zo zijn dat de gemeenten zouden moeten opdraaien voor de meerkosten die voortvloeien uit de diverse onderhandelingen en toegevingen die de regering heeft gedaan en waarvan zij steeds heeft voorgehouden deze integraal te zullen betalen zodat er geen budgettaire impact op de begrotingen zou zijn voor de gemeenten.

Onlangs bevestigde de eerste minister dit standpunt trouwens nogmaals uitdrukkelijk in een onderhoud dat hij had met de Minister-president van de Vlaamse regering en met de Vlaamse minister van Binnenlandse aangelegenheden. De eerste minister heeft daarbij persoonlijk bevestigd dat de aanvullende middelen vanuit de federale regering naar de politiezones voldoende zullen zijn om de aanvaardbare meerkosten op te vangen, zodat de gemeentelijke begrotingen geen negatieve weerslag zullen ondervinden ten gevolge van de politiehervorming. Met aanvaardbare meerkosten bedoelde de premier, aldus de Vlaamse minister van Binnenlandse aangelegenheden, al die kosten die rechtstreeks het resultaat zijn van de politiehervorming en de personeels- en werkingskosten.

Daniël VANPOUCKE (CD&V)
Paul TANT (CD&V)
Claude EERDEKENS (PS)

Nr. 77 VAN DE HEREN **BULTINCK, D'HAESELEER, VAN DEN BROECK EN BOUTECA**

Art. 15

Dit artikel doen vervallen.

VERANTWOORDING

De regering vraagt hier een volmacht om het statuut te regelen van de meewerkende echtgenoot van zelfstandigen.

De ondertekenaars van dit amendement kiezen voor een ernstige parlementaire behandeling en vinden een regeling via deze programmawet ongepast.

Cette modification de l'article 40, dernier alinéa, entend répondre à la volonté du législateur. En effet, l'exposé des motifs de la loi du 7 décembre 1998 (session 97/98, document 1676/1, p. 28) indique explicitement que chaque conseil communal vote la dotation qui devra être versée à la zone de police. Il lui donne également la possibilité d'augmenter cette dotation de sa propre initiative si elle veut que des missions supplémentaires soient confiées au corps de police local ou si elle a prévu, dans le cadre de sa politique de sécurité communale, la réalisation d'objectifs complémentaires impliquant qu'il soit fait appel au corps de police local. (Ces missions et objectifs complémentaires doivent être incorporés préalablement dans le plan zonal de sécurité).

D'autre part, il est inadmissible que les communes doivent supporter le surcoût généré par les concessions faites par le gouvernement lors des diverses négociations, surcoût dont il a toujours affirmé qu'il le paierait intégralement si bien qu'il n'aurait aucune incidence sur les budgets des communes.

Ce point de vue a du reste encore été confirmé récemment de manière formelle par le premier ministre au cours d'un entretien qu'il a eu avec le ministre président du gouvernement flamand et le ministre flamand de l'Intérieur. Le premier ministre en personne a confirmé, à cette occasion, que les moyens complémentaires alloués aux zones de police par le gouvernement fédéral seraient suffisants pour couvrir les surcoûts acceptables, si bien que la réforme des polices n'aura pas d'incidence budgétaire négative sur les budgets communaux. Par surcoût acceptable le premier ministre visait, selon le ministre flamand de l'Intérieur, tous les coûts qui sont le résultat direct de la réforme des polices ainsi que les frais de personnel et de fonctionnement.

N° 77 DE MM. **BULTINCK, D'HAESELEER, VAN DEN BROECK ET BOUTECA**

Art. 15

Supprimer cet article.

JUSTIFICATION

Le gouvernement demande les pleins pouvoirs pour régler le statut du conjoint aidant des indépendants.

Les auteurs du présent amendement optent pour un examen parlementaire sérieux et estiment qu'il est inopportun de régler cette question dans le cadre de la loi-programme à l'examen.

Nr. 78 VAN DE HEREN BULTINCK, D'HAESELEER, VAN DEN BROECK EN BOUTECA

Art. 16

Dit artikel doen vervallen.

VERANTWOORDING

Zie verantwoording bij amendement nr. 77.

Koen BULTINCK (VLAAMS BLOK)
 Guy D'HAESELEER (VLAAMS BLOK)
 Jaak VAN DEN BROECK (VLAAMS BLOK)
 Roger BOUTECA (VLAAMS BLOK)

Nr. 79 VAN DE HEREN DE CREM, TANT EN VANPOUCKE

Art. 116

Dit artikel doen vervallen.

VERANTWOORDING

Het is ontoelaatbaar dat de aanwijzingen bij de centrale diensten van de federale politie zouden gebeuren in afwijking van de taalwetgeving wat precies het bestaan van taalkaders impliceert.

Overigens is dergelijke behandeling flagrant in tegenstrijd met de in het wetsontwerp DOC 50 1458/001 geformuleerde taalvereisten dat momenteel ter bespreking voorligt in de commissie Binnenlandse Zaken.

Nr. 80 VAN DE HEREN DE CREM, TANT EN VANPOUCKE

Art. 117

Dit artikel doen vervallen.

VERANTWOORDING

Zie de verantwoording bij ons amendement op artikel 116.

N° 78 DE MM. BULTINCK, D'HAESELEER, VAN DEN BROECK ET BOUTECA

Art. 16

Supprimer cet article.

JUSTIFICATION

Voir la justification de l'amendement n° 77.

N° 79 DE MM. DE CREM, TANT ET VANPOUCKE

Art. 116

Supprimer cet article

JUSTIFICATION

Il est inadmissible que la désignation auprès des services centraux de la police fédérale s'effectue en dérogeant à la législation sur l'emploi des langues, ce qui implique précisément l'existence de cadres linguistiques.

D'ailleurs, une telle disposition est en contradiction flagrante avec les critères linguistiques formulés dans le projet de loi DOC 50 1458/001, actuellement à l'examen au sein de la commission de l'Intérieur.

N° 80 DE MM. DE CREM, TANT ET VANPOUCKE

Art. 117

Supprimer cet article.

JUSTIFICATION

Voir la justification de l'amendement de l'article 116.

Nr. 81 VAN DE HEREN **DE CREM, TANT EN VANPOUCKE**

Art. 131

Dit artikel doen vervallen.

VERANTWOORDING

Door het artikel 108 van de programmawet wordt deel XII van het koninklijk besluit van 30 maart 2001 tot regeling van de rechtspositie van het personeel van de politiediensten in een wetsebepaling overgenomen. Op die manier wordt het aan de schorsings- en vernietigingsbevoegdheid van de Raad van State onttrokken. Zo wordt dit deel onttrokken aan de gebruikelijke rechterlijke controle door het hoogste administratieve rechtscollege, de Raad van State, en aan de toepassing van artikel 159 Grondwet door de gewone hoven en rechtbanken en de Raad van State.

Voorts schendt dit artikel ook de artikelen 10 en 11 Grondwet *juncto* artikel 14 respectievelijk 17 van de Raad van State-wet. Het ontnemt immers aan bepaalde categorieën politieambtenaren een essentieel jurisdictieel beroep: met name de schorsing of vernietiging door de Raad van State en de toepassing van artikel 159 van de Grondwet. Bovendien zijn er nog verschillende procedures hangende bij de Raad van State. Dit zal, gelet op voormeld ontwerp, ook niet meer mogelijk zijn, dan wel geen rechtsgevolg meer kunnen ressorteren, omdat de gelijklopende wetsebepaling niet uit de rechtsorde kan worden verwijderd dan door een bijkomende procedure, dit maal bij het Arbitragehof. Gelet op de rechtspraak van het Arbitragehof heeft een dergelijke bekrachtiging bij wetkrachtige norm van voor vernietiging vatbare besluiten een schending van gelijkheidsbeginsel tot gevolg wanneer het de enige bedoeling is van de wetgever om te interfereren in hangende procedures.

Daniël VANPOUCKE (CD&V)
Paul TANT (CD&V)
Pieter DE CREM (CD&V)

Nr. 82 VAN DE HEER **WISEUR**Art. 54bis (*nieuw*)

Onder een Titel IIIbis, met als opschrift «Bestaansminimum», een artikel 54bis invoegen, luidend als volgt:

«Art. 54bis.- De bedragen bedoeld in artikel 2, § 1, van de wet van 7 augustus 1974 tot instelling van het recht op een bestaansminimum worden respectievelijk vervangen door de volgende bedragen:

1° : 9.683,98 euro, 2° : 9.683,98 euro, 3° : 7.262,95 euro, 4° : 4.841,98 euro.»

N°81 DE MM. **DE CREM, TANT ET VANPOUCKE**

Art. 131

Supprimer cet article.

JUSTIFICATION

L'article 131 de la loi-programme vise à reprendre dans une disposition de loi la partie XII de l'arrêté royal du 30 mars 2001 portant la position juridique du personnel des services de police, afin de la soustraire à la compétence de suspension et d'annulation du Conseil d'état. Il permet en effet de soustraire cette partie au contrôle judiciaire habituellement exercé par la plus haute juridiction administrative, le Conseil d'état, et à l'application de l'article 159 de la Constitution par les cours et tribunaux ordinaires et par le Conseil d'état.

Pour le reste, cet article viole les articles 10 et 11 de la Constitution ainsi que les articles 14 et 17 des lois coordonnées sur le Conseil d'État. Il prive en effet certaines catégories de fonctionnaires d'un recours juridictionnel essentiel, à savoir la suspension ou l'annulation par le Conseil d'État et l'application de l'article 159 de la Constitution. De plus, plusieurs procédures sont encore en cours devant le Conseil d'État. Eu égard au projet précité, il ne sera d'ailleurs plus possible de les clôturer, ou bien l'arrêt éventuel ne pourra en tout cas plus avoir d'effet, étant donné que la disposition légale identique ne peut être distraite de l'ordre juridique que par une procédure complémentaire, cette fois devant la Cour d'arbitrage. Compte tenu de la jurisprudence de la Cour d'arbitrage, une telle confirmation, par une norme ayant force de loi, d'arrêts susceptibles d'annulation constitue une violation du principe d'égalité lorsque la seule intention du législateur est d'interférer dans des procédures pendantes.

N°82 DE M. **WISEUR**Art. 54bis (*nouveau*)

Sous un titre IIIbis, intitulé « Minimum de moyens d'existence », insérer un article 54bis, libellé comme suit:

« Art. 54bis. — Les montants prévus à l'article 2, § 1er, de la loi du 7 août 1974 instituant le droit à un minimum de moyens d'existence sont remplacés respectivement par ceux qui suivent:

«1°: 9.683,98 EUR; 2°: 9.683,98 EUR, 3°: 7.262,95 EUR ; 4°: 4.841,98 EUR »

VERANTWOORDING

Dit amendement beoogt het inkomen van de bestaansminimumtrekkers onmiddellijk te verhogen met 10 %.

Het bedrag van het bestaansminimum blijft al meerdere jaren niet verhoogd en biedt niet langer de mogelijkheid een leven te leiden «dat beantwoordt aan de menselijke waardigheid», zoals wordt gesteld in artikel 1 van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn. Professor Van den Bosch van het «Centrum voor Sociaal Beleid» van de Universiteit Antwerpen heeft in 1999 een onderzoek uitgevoerd waarin een berekeningsmethode werd voorgesteld die de mogelijkheid biedt het «toereikende» levenspeil van de gezinnen te bepalen. Daaruit is gebleken dat in het bijzonder voor de alleenstaanden en de eenoudergezinnen de kloof tussen het beschikbaar inkomen en de objectieve normen gemiddeld meerdere duizenden franken bedraagt.

De regering heeft aangekondigd dat het leefloon op 1 januari 2002 met 4 % zou worden verhoogd. Na een tweede aanpassing, die wordt aangekondigd voor 1 januari 2005 (dat wil zeggen na de huidige regeerperiode) zou dat integratie-inkomen nogmaals met 6 % moeten stijgen.

De begroting 2002 voorziet weliswaar in de bedragen voor de door de regering besliste verhoging van het bestaansminimum, maar in het ontwerp van programmawet staat niets te lezen over een verhoging van de huidige bedragen van het bestaansminimum, wat inhoudt dat de bedragen niet mogen worden vrijgemaakt zolang de wet niet zal gewijzigd zijn. Dit amendement voorziet in die wetswijziging.

Nr. 83 VAN DE HEER VISEUR
(In bijkomende orde)

Art. 54bis (nieuw)

Onder een Titel IIIbis, met als opschrift «Bestaansminimum», een artikel 54bis invoegen, luidend als volgt:

«Art. 54bis.— De bedragen bedoeld in artikel 2, § 1, van de wet van 7 augustus 1974 tot instelling van het recht op een bestaansminimum worden respectievelijk vervangen door de volgende bedragen:

1° : 9.155,76 euro, 2° : 9.155,76 euro, 3° : 6.866,79 euro, 4° : 4.577,87 euro.».

VERANTWOORDING

Zie de verantwoording van het vorige amendement.

Nr. 84 VAN DE HEER VISEUR

Art. 54ter (nieuw)

Een artikel 54ter invoegen, luidend als volgt:

JUSTIFICATION

Cet amendement vise à augmenter immédiatement de 10% les revenus des personnes bénéficiant du minimex.

Le montant du minimex n'a connu aucune augmentation depuis plusieurs années et ne permet plus de mener une vie « conforme à la dignité humaine » ainsi que le prévoit l'article 1 de la loi organique des centres publics d'aide sociale. Une étude réalisée en 1999 par le professeur Van den Bosch du *Centrum voor Sociaal Beleid* de l'université d'Anvers présentant une méthode de calcul permettant de déterminer le niveau de vie « suffisant » des ménages montrait qu'en particulier pour les personnes seules et les familles monoparentales l'écart entre le revenu disponible et les normes objectives s'élève en moyenne à plusieurs milliers de francs.

Le gouvernement a annoncé que le revenu vital sera majoré de 4% au 1er janvier 2002. Suite à un deuxième mouvement annoncé pour le 1er janvier 2005 (soit, au-delà de la législature actuelle), le revenu d'intégration devrait augmenter à nouveau de 6%.

Si le budget 2002 prévoit bien les montants pour l'augmentation du minimex décidée par le gouvernement, la loi-programme ne prévoit quant à elle aucune modification à la hausse des chiffres actuels prévus pour le minimex, ce qui signifie que les montants ne pourront être libérés tant que la loi n'aura pas été modifiée. Le présent amendement prévoit cette modification légale.

N°83 DE M. VISEUR
(En ordre subsidiaire)

Art. 54bis (nouveau)

Sous un titre IIIbis, intitulé « Minimum de moyens d'existence », insérer un article 54bis, libellé comme suit:

« Art. 54bis. — Les montants prévus à l'article 2, § 1er, de la loi du 7 août 1974 instituant le droit à un minimum de moyens d'existence sont remplacés respectivement par ceux qui suivent:

«1°: 9.155,76 EUR; 2°: 9.155,76 EUR, 3°: 6.866,79 EUR ; 4°: 4.577,87 EUR »

JUSTIFICATION

Voir la justification de l'amendement précédent.

N°84 DE M. VISEUR

Art. 54ter (nouveau)

Insérer un article 54ter, libellé comme suit:

«Art. 54ter. In artikel 18 van dezelfde wet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

A. de paragrafen 1 tot 3 worden vervangen als volgt:

«§ 1. De Staat verleent aan het in artikel 11 bedoeld openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn een toelage van 60 % van het bedrag van het bestaansminimum, toegekend overeenkomstig de bepalingen van deze wet.

§ 2. De toelage, bedoeld in § 1, wordt verhoogd tot 65 % van het bedrag van het bestaansminimum voor de centra die in de loop van het voorlaatste jaar maandelijks gemiddeld aan ten minste vijfhonderd rechthebbenden, of aan ten minste 1% van de totale gemeentebevolking het bestaansminimum hebben toegekend.

Zij wordt verhoogd tot 70 % wanneer het recht, onder dezelfde omstandigheden, aan ten minste duizend rechthebbenden, of aan ten minste 2% van de totale gemeentebevolking werd toegekend.

Die bedragen van 65% en 70% worden respectievelijk op 75% en op 80% gebracht op voorwaarde dat de centra kunnen aantonen dat het aantal maatschappelijk werkers dat tijdens het vorige kalenderjaar bij hen in dienst was, in de verhouding van 1 maatschappelijk werker op 40 bestaansminimumtrekkers. Die verhoudingsgewijze berekening van 1/40 gebeurt op jaarbasis en in equivalenten voltijdse werknemers.

§ 3. De toelage bedraagt gedurende een periode van ten hoogste een jaar 85 % wanneer, in het kader van een contract betreffende een geïndividualiseerd sociaal integratieproject, gesloten met toepassing van artikel 6, de rechthebbende een opleiding volgt gedurende minstens 10 uren per week en/of werkt gedurende minstens 10 uren en ten hoogste 20 uren per week. De opleiding moet georganiseerd worden door een openbare dienst die werkt aan de opleiding van werklozen of door een organisme dat een overeenkomst heeft gesloten met het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn. Het werk moet conform de geldende wettelijke of regelgevende bepalingen worden verricht.»;

B. paragraaf 5 wordt vervangen als volgt:

«§ 5. De toelage bedraagt 100 % gedurende een periode van ten hoogste één jaar, wanneer het bestaansminimum wordt toegekend aan een rechthebbende als bedoeld in artikel 57bis van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, die zich met een referentie-adres inschrijft in het bevolkingsregister van de gemeente of die weggaat van een recreatie- en openluchtverblijf of een caravanterrein waar hij permanent verbleef omdat hij niet in de mogelijkheid verkeerde te beschikken over

« Art. 54ter.— A l'article 18 de la même loi, sont apportées les modifications suivantes:

A) les §§1 à 3 sont remplacés par ce qui suit:

« §1er. — L'Etat accorde au centre public d'aide sociale visé à l'article 11 une subvention égale à 60% du montant du minimum de moyens d'existence accordé conformément aux dispositions de la présente loi.

§ 2. La subvention visée au paragraphe 1er est portée à 65% du montant du minimum de moyens d'existence aux centres qui ont octroyé, en moyenne mensuelle au cours de l'année pénultième, le droit à au moins cinq cents bénéficiaires ou à au moins 1% de la population totale de la commune.

Elle est portée à 70% lorsque, dans les mêmes conditions, le droit a été octroyé à au moins mille bénéficiaires ou à au moins 2% de la population totale de la commune.

Ces montants de 65% et 70% sont portés respectivement à 75% et 80% pour autant que, au cours de l'année civile précédente, les centres puissent justifier de l'occupation d'assistants sociaux dans un rapport d'un travailleur social pour 40 bénéficiaires du minimum de moyens d'existence. Ce calcul du rapport 1/40° s'opère sur une base annuelle et en équivalent temps plein.

§3. La subvention est égale pendant une durée maximale de un an à 85% lorsque dans le cadre d'un contrat contenant un projet individualisé d'intégration sociale, passé en application de l'article 6, le bénéficiaire suit une formation à raison d'un minimum de 10h/semaine et/ou travaille à raison d'un minimum de 10h/semaine et d'un maximum de 20h/semaine. La formation doit être organisée par un service public de formation des sans-emploi ou par un organisme conventionné avec le centre public d'aide sociale. Le travail devra être exercé dans le respect des dispositions légales ou statutaires en vigueur. » ;

B) le §5 est remplacé comme suit:

« §5. La subvention est égale à 100% pendant une période maximale d'un an lorsque le minimum de moyens d'existence est octroyé à un bénéficiaire visé à l'article 57bis de la loi du 8 juillet 1976 organique des centres publics d'aide sociale qui s'inscrit au registre de population de la commune avec une adresse de référence ou qui quitte une résidence de loisir et de plein air ou un camping-caravaning où il résidait en permanence parce qu'il n'était pas en mesure de disposer d'un autre logement pour occuper un logement

een andere woning waarin hij zijn intrek kon nemen als hoofdverblijf.

De toelage bedraagt 100 % gedurende een periode van ten hoogste drie jaar, wanneer het bestaansminimum wordt toegekend aan een rechthebbende als bedoeld in artikel 57bis van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, die beschikt over een adres als daadwerkelijke hoofdverblijfplaats en zich als zodanig in het bevolkingsregister inschrijft. Van die periode van ten hoogste drie jaar wordt de periode afgetrokken waarvoor, met toepassing van het eerste lid, een toelage tegen 100% werd toegekend.».

VERANTWOORDING

Dit amendement strekt tot een verhoging van het percentage van het bestaansminimum dat de federale Staat aan de openbare centra voor maatschappelijk welzijn terugbetaalt, op grond van de volgende doelstellingen.

1. De gemeenten moeten een deel van de aan het bestaansminimum gebonden kosten dragen. Gelet op de financiële situatie waarin de gemeenten thans verkeren, is het absoluut noodzakelijk die last te verlichten.

2. Het is de bedoeling om die openbare centra voor maatschappelijk welzijn te ondersteunen die worden geconfronteerd met een in verhouding tot de totale gemeentebevolking aanzienlijk aantal aanvragen om het bestaansminimum te ontvangen. Zo wordt voorzien in een hoger terugbetalingspercentage aan de gemeenten, niet langer uitsluitend op grond van een absoluut aantal bestaansminimumtrekkers, maar tevens van een percentage van de bevolking, zodat de kleine gemeenten niet worden uitgesloten.

3. Het is de bedoeling om die openbare centra voor maatschappelijk welzijn aan te moedigen die zich bijzonder inzetten voor de herinschakeling van de bestaansminimumgerechtigden in het actieve en professionele leven. Het voorgestelde amendement voorziet in een aanzienlijkere verhoogde terugbetaling voor die openbare centra voor maatschappelijk welzijn die blijken van hun wil om deel te nemen aan de herinschakeling van de bestaansminimumgerechtigden door maatschappelijk werkers in dienst te nemen om die gerechtigden bij te staan in de inspanningen die ze daartoe leveren.

4. Het amendement stelt tevens voor het verhoogde terugbetalingspercentage niet langer te laten afhangen van een jaarlijkse stijging met 5% bestaansminimumgerechtigden. Dat thans vigerende beginsel bevoordeelt de openbare centra voor maatschappelijk welzijn die hun bestaansminimumtrekkers «onderhouden» en hun aantal doen stijgen, maar benadeelt de centra die zich actief opstellen en in menselijke en financiële middelen investeren om de bestaansminimumgerechtigden opnieuw in het sociale en professionele leven in te schakelen.

5. Het amendement voorziet in een verhoogde terugbetaling voor om het even welke vorm van inschakelingscontract. De

qui lui sert de résidence principale.

La subvention est égale à 100% pendant une période maximale de trois ans lorsque le minimum de moyens d'existence est octroyé à un bénéficiaire visé à l'article 57bis de la loi du 8 juillet 1976 organique des centres publics d'aide sociale qui s'inscrit au registre de la population avec une adresse de résidence principale effective. Cette période maximale de trois ans est diminuée de la période pour laquelle une subvention à 100% a été accordée en application de l'alinéa 1. ».

JUSTIFICATION

L'objet du présent amendement est d'accroître le taux de remboursement du minimum de moyens d'existence par l'Etat fédéral aux centres publics d'aide sociale et ce en fonction des objectifs suivants:

1. Au regard de la situation financière actuelle des communes, il est indispensable d'alléger la charge que représente pour les communes la prise en charge des coûts liés au minimum de moyens d'existence.

2. La volonté de soutenir les centres publics d'aide sociale qui doivent faire face à une demande importante de bénéficiaires du minimex par rapport à la population totale de la commune. Ainsi un taux de remboursement privilégié est prévu pour les communes en fonction non plus exclusivement d'un nombre absolu de personnes bénéficiant du minimex, mais aussi en fonction d'un pourcentage de la population, ce qui permet de ne pas exclure les petites communes.

3. La volonté d'encourager les centres publics d'aide sociale qui sont particulièrement actifs dans la réinsertion au sein de la vie active et professionnelle des bénéficiaires du minimex. L'amendement proposé prévoit un remboursement majoré plus important pour les centres publics d'aide sociale qui manifestent leur volonté de participer à la réinsertion des bénéficiaires du minimex par l'engagement de travailleurs sociaux appelés à aider les minimexés dans leurs démarches.

4. L'amendement propose également de ne plus lier le taux de remboursement majoré à une augmentation de 5% de bénéficiaires par an. Ce principe, actuellement en vigueur, favorise les centres publics d'aide sociale qui « entretiennent » leur minimexés et en accroissent le nombre, mais défavorise les centres qui sont actifs et investissent en moyens humains et financiers pour réinsérer les bénéficiaires du minimex dans la vie sociale et active.

5. L'amendement prévoit un remboursement majoré pour toute forme de contrat d'insertion. Le législateur étant pléthori-

wetgever heeft in een hele rist herinschakelingsmaatregelen voorzien. Het is zaak deze of gene maatregel aan te wenden op grond van het belang van de bestaansminimumgerechtigde en niet op grond van het financiële belang dat samenhangt met de verhoogde terugbetaling.

6. Het voorgestelde amendement voorziet in een aanzienlijkere verhoogde terugbetaling voor de daklozen en voor de personen die op caravanterreinen verblijven wanneer het centrum erin slaagt een bijdrage te leveren tot hun herinschakeling door hen in staat te stellen een echte verblijfplaats te vinden, een eerste aanzet tot het uitbouwen van een stabiel leven.

Nr. 85 VAN DE HEREN VISEUR EN FOURNAUX

Art. 109bis (nieuw)

Een artikel 109bis invoegen, luidend als volgt:

«Art. 109bis. — Artikel 41 van dezelfde wet wordt aangevuld met het volgende lid:

«De federale toelage moet alle door de toepassing van deze wet veroorzaakte meerkosten van de gemeenten dekken.»

VERANTWOORDING

De minister van Binnenlandse Zaken heeft in naam van de regering herhaaldelijk het principe van de «budgettaire neutraliteit» van de politiehervorming voor de steden en gemeenten bevestigd. Toch moet worden vastgesteld dat die verbintenis nog niet is nagekomen, aangezien de initieel begrote budgettaire enveloppe voor de financiering van die hervorming niet volstond, wat de regering ertoe gebracht heeft dat bedrag verscheidene malen te verhogen. Het is thans nog steeds niet zeker dat het jongste overeengekomen bedrag zal volstaan. Gelet op het risico van bijkomende fiscale lasten voor de inwoners van de gemeenten, gelet op de financieel moeilijke en zelfs dramatische toestand waarin sommige gemeenten zich zullen bevinden, gelet op de begrijpelijke, al maanden durende ongerustheid van de plaatselijke mandatarissen, blijkt het noodzakelijk dat principe van budgettaire neutraliteit in de wet op te nemen. Dat principe betekent heel concreet dat het federale bestuur alle meerkosten moet dragen die voor de gemeenten uit de politiehervorming voortvloeien.

Nr. 86 VAN DE HEER VISEUR

Art. 169

Bij het tiende gedachtestreepje, de woorden «1 januari 2003» vervangen door de woorden «1 januari

que dans les mesures de réinsertion, il faut pouvoir utiliser l'une ou l'autre de ces mesures en fonction de l'intérêt du minimexé et non en fonction de l'intérêt financier dû au remboursement majoré.

6. L'amendement proposé prévoit un taux de remboursement majoré plus important pour les sans abri et les personnes vivant dans les campings quand le centre parvient à participer à sa réinsertion en lui permettant de trouver une résidence effective premier pas vers une stabilisation de son existence.

N° 85 DE MM. VISEUR ET FOURNAUX

Art. 109bis (nouveau)

Insérer un article 109bis, libellé comme suit:

«Art. 109bis. — L'article 41 de la même loi est complété par l'alinéa suivant:

« La subvention fédérale doit couvrir tous les surcoûts causés aux communes en application de la présente loi. ».

JUSTIFICATION

Le ministre de l'Intérieur a réitéré, à maintes reprises, au nom du gouvernement, le principe de la « neutralité budgétaire » de la réforme des polices pour les villes et les communes. Force est de constater que cet engagement n'a pas encore été tenu dans la mesure où l'enveloppe budgétaire initialement prévue pour financer la réforme était insuffisante, ce qui a amené le gouvernement à devoir augmenter plusieurs fois son montant. Nous ne sommes toujours pas assuré à l'heure actuelle que le dernier montant convenu sera suffisant. Vu le risque de charges fiscales supplémentaires pour les habitants des communes, vu la situation financière difficile voire dramatique dans laquelle vont se retrouver certaines communes, vu l'inquiétude bien compréhensible de mandataires locaux depuis des mois, il s'avère nécessaire de fixer dans la loi ce principe de neutralité budgétaire. Ce principe signifie très concrètement que le fédéral doit prendre en charge tous les surcoûts qui découlent, dans le chef des communes, de la réforme des polices.

Jean-Jacques VISEUR (PSC)
Richard FOURNAUX (PSC)

N° 86 DE M. VISEUR

Art. 169

Au dixième tiret, remplacer les mots, « le 1er janvier 2003 » par les mots « le 1er janvier 2002 » et les

2002» en de woorden «vanaf het aanslagjaar 2003» door de woorden «vanaf het aanslagjaar 2002».

VERANTWOORDING

De belastingvrijstelling die de publiekrechtelijke naamloze vennootschap BELGACOM geniet is onverenigbaar met de context van de liberalisering van de telecommunicatiesector, te meer omdat de strategische keuze, die in juli 2001 door de regering is overwogen en goedgekeurd door het parlement, ertoe strekt de onderneming BELGACOM om te vormen tot een privaatrechtelijke naamloze vennootschap.

Aangezien bij de Europese Commissie een klacht is ingediend omdat die wetbepaling een schending van de regels inzake concurrentie inhoudt, is het van belang dat de wet zo snel mogelijk tegemoet komt aan de Europese vereisten inzake concurrentie.

Daarom lijkt het ons helemaal niet wenselijk de afschaffing van de belastingvrijstelling tot het jaar 2003 uit te stellen. De afschaffing van de belastingvrijstelling moet in werking treden tegen het begrotingsjaar 2002.

mots « à partir de l'exercice d'imposition 2003 » par les mots « à partir de l'exercice d'imposition 2002 ».

JUSTIFICATION

L'exonération fiscale dont bénéficie la société anonyme de droit public, Belgacom, est incompatible avec le contexte de libéralisation du secteur des télécommunications. Elle l'est d'autant plus avec l'option stratégique envisagée par le gouvernement et votée par le Parlement en juillet 2001 de transformer Belgacom en une société anonyme de droit privé.

Une plainte ayant été déposée auprès de la commission européenne pour violation des règles de concurrence générée par cette disposition légale, il importe de donner le plus rapidement possible une réponse légale qui satisfasse aux exigences européennes en matière de concurrence.

Aussi, nous paraît-il tout à fait inopportun de postposer la suppression de l'exonération fiscale à l'année 2003. La suppression de l'exonération fiscale doit être mise en vigueur pour l'année budgétaire 2002.

Jean-Jacques VISEUR (PSC)